
Fra: Inger Lise E <Tante-Lise@hotmail.com>
Sendt: 27. februar 2017 23:44
Til: Postmottak KLD
Emne: Høringssvar til Forslag til endring av naturmangfoldloven § 18 og rovviltforskriften - lisensfelling av ulv

Mens det tok 8 år å utvikle naturmangfoldsloven, legger regjeringen i disse dager opp til en høringsfrist på 5 dager (3 virkedager) for å forandre ovennevnte i en retning som i praksis fratar et kritisk truet, totalfredet dyr en vesentlig del av det vernet loven i utgangspunktet var ment å stå som garanti for.

Regjeringen viser til "øvrige samfunnsinteresser" som årsak til det overstadige hastverket med å innlemme et utvidet, nærmest ubegrenset fellingsgrunnlag for ulv i Norges lover.

I forhold til det faktum at alt for mange arter, og naturen som helhet - både globalt og nasjonalt - og som et eksplisitt resultat av menneskelig påvirkning blir stadig mer sårbar, bør det ringe noen varselsbjeller når de som sitter med makt til å bestemme velger å justere handlingsrommet for naturforvaltning etter press fra spesifikke "samfunnsinteresser" (konkrete økonomiske, - nærings- og såkalt "rekreasjonsmessige" interesser).

Med en slik tilnærming til fauna og naturforvaltning legges til rette for en ytterligere forsterkning av oppfatningen om at menneskelige særinteresser skal ha suveren fortrinnsrett og rett til å fortrenge sårbar natur og truede arter. Da daværende storting i 1845 innførte "Lov om uddydding af rovdyr og om fredning af andet vildt», og samtidig skuddpremieordning med formål å utrydde bjørn, gaupe, jerv, ulv, havørn, kongeørn, hønsehauk, hubro og flere andre rovdyrarter fra den norske naturen, var generelt kunnskapsnivå, økonomi og naturforståelse på et helt annet nivå enn i dag. Dessverre virker det i mange tilfeller som om forståelsen for rovdyras rolle i den norske faunaen har stagnert i utryddelsesmentaliteten fra 1845.

Bernkonvensjones formål er å sørge for bevaring av ville dyr og planter og deres naturlige leveområder, i tillegg til å fremme europeisk samarbeid over landegrensene innen disse temaene. Hensikten er å sikre at det tas spesielle hensyn til truede arter og leveområdene deres, for at disse ikke skal gå tapt.

Ved å ratifisere Bernkonvensjonen har Norge forpliktet seg til å fremme nasjonale naturverntiltak, herunder totalfredning av ulven og sikring av dens leveområder.

Til tross for dette, har man i Norge i en årrekke ført en forvaltingspolitikk som medfører at de fire "store" kontinuerlig befinner seg i kategori kritisk og sterkt truet på den nasjonale rødlista, og nå velger regjeringen altså å bruke Bernkonvensjonen i en setting hvor målet er utvidet fellingsstillatelse på en kritisk truet art, uten at skadepotensiale må foreligge.

Hvordan dette harmonerer med forpliktelsen til "særskilt vern av truede arter" har jeg problemer med å se.

Jeg leste nylig en artikkel hvor artikkelforfatter viste til forskning (USA) som påviser at terskelen for å utføre ulovlig jakt synker parallelt med at statlig lisensjakt øker. På bakgrunn av det er det rimelig å anta at også den norske ulvestammen vil bli gjenstand for mer illegal jakt dersom regjeringens forslag til lovendring går igjennom. Som kjent er ulovlig jakt og innavl allerede i dag de to faktorer som mest truer overlevelsen av den norske ulvebestanden. Basert på gjeldende lovforslag, må konklusjonen dermed bli at regjeringen bevisst ønsker å bidra til å forsterke en allerede negativ utvikling.

28 europeiske land har ulv i faunaen, 22 av dem flere enn 200 individer. Mens Norge er et av de land i Europa med lavest befolkningstetthet, har vi (med 38 helnorske ulv foreløpig denne vinteren) samtidig en av de aller minste bestandene. Flere andre europeiske land forsøker å ivareta sine langt større rovdyrbestander ved å satse på tiltak for å forebygge konflikter mellom beitenæring og rovdyr, men norske myndigheter velger istedet å forsterke ulvens status som kritisk truet, ved å lovfeste et utvidet fellingsgrunnlag.

Naturmangfoldloven er ment som et verktøy til vern av naturen, ikke til å utradere den. Når naturvern reduseres til en brikke i et politisk maktspill, hvor Bernkonvensjonen fortolkes som en slags "license to kill", må noe være grundig misforstått i begrepet forvaltning.

Natur, fauna og truede rovdyr er ikke en uendelig, fornybar ressurs som myndighetene kan eller skal skalte og valte med etter retningslinjer fra privatpersoner med spesifikke "samfunnsinteresser". Ei heller ulven.

Om dette forslaget går igjennom, bekrefter det ettertrykkelig at alt jeg mente var galt i norsk rovviltforvaltning er adskillig verre. Og i såfall får man bare se frem til rettsaken.

Inger Lise E. Haughem